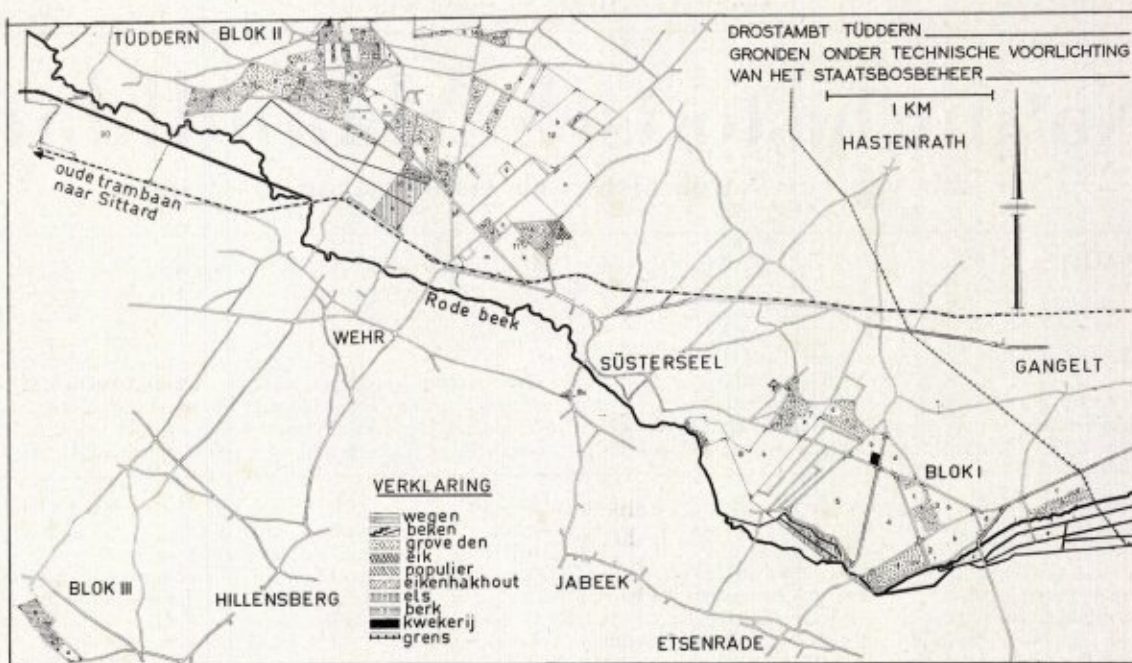

DE BOSSEN VAN HET DROSTAMBT TUDDEREN

De bossen van het Drostambt liggen temidden van landbouwgebieden en grenzen aan de eigendommen van talrijke kleine particuliere grondbezitters. Voor het merendeel bestaan deze particuliere eigendommen uit landbouwpercelen, doch vooral in Blok II grenst het versnipperde bos van het Drostambt aan klein particulier bos (zgn. boerenbos). Talrijke particuliere enclaven belemmeren een goed gefundeerd bosbedrijf.

De bossen in Blok I, die betrekkelijk goed aangesloten liggen, zijn afkomstig van de Gemeinden Gangelt en Susterseel. Het stadje Gangelt stamt af van een oude Romeinse nederzetting en heeft eeuwenlang grondbezit gehad. De bosbezittingen van dit stadje zijn dan ook reeds gedurende eeuwen als bos geëxploiteerd.

De in Blok II ondergebrachte bossen zijn eigendom geweest van de Gemeinden Tüddern, Höngen, Wehr, Susterseel en Millen. Anders dan bij Blok I, zijn deze bossen geleidelijk uit particulier bezit overgegaan in handen van de verschillende Gemeinden. Het particulier bos werd door opeenvolgende verdelingen bij erfenissen meer en meer versnipperd. Indien een particulier armlastig werd, diende hij, alvorens voor ondersteuning vanwege de Gemeinde in aanmerking te kunnen komen, al zijn grondbezit

e.a. vaste eigendommen te verkopen of ze aan de Gemeinde te schenken. Het op deze wijze tot stand gekomen bosbezit van de Gemeinde kenmerkt zich dan ook door de versnipperde en verspreide ligging der percelen. De bossen van het kleine Blok III zijn eigendom geweest van het dorp Hillensberg.

Bovenstaande dorpsbossen waren gewoonlijk niet onderworpen aan de regels van een normaal bosbeheer. Er werd gedund en geveld naar behoefte, hetgeen uiteraard in de hand werd gewerkt door de verspreide ligging. Zo velde o.m. de Gemeinde Susterseel een gedeelte van het hout als een vast inkomen voor de kas.

In begin 1945 werden door Nederland in Blok I ca. 65 ha van de beste bossen van Gangelt en Susterseel kaalgeslagen ten behoeve van de Limburgse Steenkolenmijnen, terwijl in Blok II veel oudere opstanden door de bevolking in 1946, 1947 en 1948 werden gekapt om in de dringende houtbehoefte voor de wederopbouw enigermate te voorzien. Door deze overmatige noodvellingen werd de verhouding van de leeftijdsklassen, die toch reeds slecht was, geheel verstoord. De houtopbrengsten zullen dan ook de eerste decennia slechts gering zijn, terwijl betrekkelijk grote bedragen nodig zullen zijn, om de nog aanwezige kapvlakten door bezaaiing en beplanting weer productief te maken.